

ниско-то духовенство нищо добро не можеше да ся очяква.

Често Митрополи и други сгодни църковны мѣста ся продавахъ съ пары и ся употрѣблявахъ като сгодны срѣдства за печялбж. Голѣма-та чясть отъ духовенство-то бѣше до толкова невѣжественно щото едвамъ можяхъ да казвать на изусть Латинскы-тѣ си молитвы; мнозина никога не ся научихъ да четжть. Даже и между Епископы-тѣ имаше таквызи кои-то не ся гнусахъ отъ бойны походы, грабежы и убиваніе. Епископъ *Геролдъ* отъ Майяиць отиде съ Франкскый херцогъ противъ Саксонци-тѣ на бой, и имаше злж честь да изгуби живота си, Херцогъ-тѣ направи *Гebilлиеба* сынъ-тѣ на Геролда, епископъ.

Въ единъ новъ походъ, въ кой-то участвуаше Гeбиллиебъ, той проводи слуга-та си въ Саксонскый лагерь за да намѣри убійца-та на Бащъ си. Дѣйствително, слуга-та намѣри Саксонскый-тѣ рыцаръ и го пригласи на еднж прятелскж бѣседж — съ Господарь-тѣ му Епископа. Безъ всякж грыжж Саксонецъ-тѣ съ конь отиде да го посрѣшне, и като влѣзнж въ рѣкж Везерь, Гeбиллиебъ посрѣшнж го въ водж-тж и съ думы: «Въ отмъщеніе за мой-тѣ любезенъ Баща!» прободе го съ мечъ-тѣ си. Слѣдъ това той ся завърнж въ Майяиць и пакъ управляваше духовнж-тж си длжжность, безъ да ся грыже стадо-то му за постыжкь-тѣ му. Карль-Великый ако и да ся трудилъ да направи сичко-то възможно,